

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	5Sžo/43/2014
Identifikačné číslo spisu:	6013201628
Dátum vydania rozhodnutia:	17.09.2014
Meno a priezvisko:	JUDr. Milan Morava
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2014:6013201628.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci navrhovateľa Y. L., bytom v K., V. XXX, proti odporcovi Centru právnej pomoci, Kancelárii Žilina, so sídlom v Žiline, Národná 34, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia odporcu z 1. októbra 2013, sp.zn. 7539/2013, ev.č. 44750/2013, o návrhu navrhovateľa na priznanie oslobodenia od súdnych poplatkoch, o odvolaní navrhovateľa proti uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici z 20.mája 2014, č.k. 24Sp/57/2013-20, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici z 20.mája 2014, č.k. 24Sp/57/2013-20, p o t v r d z u j e .

Odôvodnenie

Uznesením z 20. mája 2014, č.k. 24Sp/57/2013-20 Krajský súd v Banskej Bystrici (ďalej len „krajský súd“) nepriznal navrhovateľovi oslobodenie od súdnych poplatkov podľa § 138 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“).

Krajský súd v odôvodnení svojho uznesenia poukázal na to, že návrh podľa § 138 OSP podal navrhovateľ po vyhlásení rozsudku vo veci samej (12. decembra 2013), avšak ešte pred doručením jeho písomného vyhotovenia navrhovateľovi (7. januára 2014). Rozsudkom z 12. decembra 2013, č. k. 24Sp/57/2013-14 krajský súd súčasne zaviazal navrhovateľa na zaplatenie súdneho poplatku vo výške 35 €. Rozsudok vo veci samej navrhovateľ odvolaním nenapadol.

Nepriznanie oslobodenia od súdnych poplatkov krajský súd odôvodnil nesplnením zákonnej požiadavky, že nejde o zrejme bezúspešné uplatňovanie alebo bránenie práva (§ 138 ods. 1 OSP), čo bol tiež dôvod pre nepriznanie nároku na bezplatnú právnu pomoc v zmysle zákona č. 327/2005 Z. z. o poskytovaní právnej pomoci osobám v materiálnej núdzi a o zmene a doplnení zákona č. 586/2003 Z. z. o advokácii a o zmene a doplnení zákona č. 455/1991 Zb. o živnostenskom podnikaní (živnostenský zákon) v znení neskorších predpisov v znení zákona č. 8/2005 Z. z. v znení neskorších predpisov (ďalej len „ZoBPP“). Na tejto skutočnosti, ktorú fakticky potvrdil aj rozhodnutím vo veci samej, kedy napadnuté rozhodnutie odporcu potvrdil, by nezmenilo podľa krajského súdu ani ak by mal za to, že majetkové pomer y navrhovateľa oslobodenie odôvodňujú.

Proti tomuto uzneseniu podal v lehote ustanovenej zákonom (§ 204 ods. 1 OSP, § 2046c ods. 1 veta prvá OSP) odvolanie navrhovateľ a domáhal sa priznania oslobodenia od súdnych poplatkov.

Poukázal na to, že Okresný súd Čadca a Centrum právnej pomoci Žilina poskytli navrhovateľovi neúplné informácie, uviedli ho do omylu, že svoju žalobu nemôže obhajovať osobne, čím tiež zbytočne zaťažili súd.

Samo rozhodnutie krajského súdu o nepriznaní oslobodenia od súdneho poplatku označil navrhovateľ za škandalózne, majúc za to, že na Okresnom súde Čadca vedie žalobu so zrejme úspešným rozhodnutím pred spravodlivým súdom.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP), preskúmal napadnuté uznesenie, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, v medziach podaného odvolania (§ 212 ods. 1 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP), odvolanie prejednal bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 250ja ods. 2 veta prvá OSP), a dospel k záveru, že je namieste uznesenie krajského súdu potvrdiť.

Najvyšší súd sa oboznámil s obsahom návrhu na oslobodenie od súdnych poplatkov, ako aj s majetkovou a osobnou situáciou navrhovateľa. Dospel k záveru, že krajský súd pristúpil k návrhu navrhovateľa zodpovedne, berúc do úvahy jeho majetkové pomery a okolnosti prejednávanej veci. Z odvolania nie je možné vyvodiť okolnosti, ktoré by mohli mať za následok prehodnotenie záverov krajského súdu.

Nezistiac ďalšie skutočnosti, ktoré by mohli mať vplyv na výrok odvolaním napadnutého uznesenia krajského súdu, najvyšší súd tento potvrdil, stotožniac sa s jeho odôvodnením, ktoré má za správne v celom rozsahu (§ 219 ods. 1, 2 OSP, § 250ja ods. 3 OSP, § 250l ods. 2 OSP).

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v pomere hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 veta tretia zák. č. 757/2004 o súdoch o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 1. mája 2011).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.